

Θεσμικά Νέα

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΔΡΥΟΠΙΔΕΩΝ

Διευθύνονται από Συντακτικήν Ἐπιτροπήν

ΓΡΑΦΕΙΑ :
Κασσάνδρας 8.—Τηλ. 593.675 καὶ 53.360

ΕΤΟΣ Ζ'
Ἀριθμός φύλλου 82—83

ΣΤΩΜΕΝ ΚΑΛΩΣ

28 Ὀκτωβρίου 1940

Με τὴν ἀνατολὴ τῆς 28ης Ὀκτωβρίου ἡ σκέψις τῆς Ἑλληνικῆς γενεᾶς ποὺ βρίσκεται σήμερα στὸ μεσουράνημα τῆς ζωῆς θά φτερουγίσῃ γιὰ νὰ συναντήσῃ μίαν ἄλλην ἀνατολὴ, τὴν ἀνατολὴ τῆς 28ης Ὀκτωβρίου τοῦ 1940, τὴν ἀνατολὴ τῆς νέας Ἑλληνικῆς ἀρνήσεως, τῆς θρυλικῆς ἀνήσεως τῆς Πίνδου. Ἡ ἀντίστασις τῆς Πίνδου ἐκράτησε ἐπὶ ἑπτάμηνον τις σιδηρόφρακτες ὁρδὲς τοῦ Φασισμού καὶ τοῦ Ναζισμού, ἡ καθυστέρησις αὐτῆς ἔσωσε τὴν κατάστασιν, διότι ἄλλως διαφορετικὴ θά ἦτο ἡ μορφή τοῦ παγκοσμίου γεωγραφικοῦ χάρτου.

Ἀλλὰ εἰς τὸν μάταιον αὐτὸν κόσμον τῆς διαφθορᾶς καὶ τοῦ διεθνοῦς σοβαροφανοῦς Γκανγκρετισμοῦ, ὅλα λησμονοῦνται, ὅλα παραμερίζονται καὶ ὅλα περιφρονοῦνται. Οἱ χθεσινοὶ περιδεῖς καὶ ἡτοποθεῖς φίλοι μετὰ τὴν σιγὴν τοῦ τηλεβόλου ἐπανευρίσκουν τὸν γινώσκον τύπον των, καὶ ἀρνοῦνται ὅτι αὐτοὶ δὲν μπόρεσαν νὰ κρατήσουν γιὰ τὸν ἑαυτὸν τους δειλιάσαντες τότε, νὰ τὸ στεροῦν ἀπὸ τοὺς ἀγωνισθέντας καὶ ἀγωνιζομένους γιὰ τὴ δική τους ἐλευθερίαν, καὶ τὴν ἐλευθερίαν τῶν ἄλλων μὲ μόνον ἐφόδιον τὸ ἀκατάλυτον ἑλληνικὸν ψυχικὸν σθένος. Καὶ προσπαθοῦν μὲ τὴν ὕλην νὰ παραμερίσουν τὴν ἰδέαν περιφρονοῦντες τὴ θυσίαν τῶν ἀνθρώπων τῆς ἡρωικῆς αὐτῆς προμάχου γωνίας τῆς γῆς ποὺ λέγεται Ἑλλάς.

Οἱ διεθνεῖς αὐτοὶ κακοποιοὶ ἄς μᾶς ἐπιδείξουν τὰς ἱστορικές των δέλτους; Ὅταν οἱ πρόγονοί μας προμαχοῦντες ἐδημιουργῶσαν Μαραθῶνα, Θερμοπύλας, Σαλαμῖνα, οἱ πρόγονοὶ τῶν κανιβαλίζοντες ἔτρωγαν ἀνθρώπους, καὶ διὰν περιβλήθησαν τὴν δύναμιν τῆς ὕλης, τότε ἀρχίζουν αἱ δέλτοι τῆς ἱστορίας των νὰ ἀναγράφουν ἐξερυθύνσεις, ὑποδουλώσεις, στερήσεις ἐλευθεριῶν, καὶ χρυσοθηρισμούς.

Ἀλλὰ καὶ ὁ πολιτικὸς μας κόσμος δὲν ὑστερεῖ εἰς προσπάθειαν παραμερισμοῦ καὶ περιφρονήσεως τῆς μνήμης τῶν δημιουργῶν τοῦ κλέους αὐτοῦ τῆς 28ης Ὀκτωβρίου τοῦ 1940.

Ἡμεῖς οἱ ἀγωνισθέντες καὶ προμαχῆσαντες τῆς ἀκριτικῆς αὐτῆς γραμμῆς τῆς Βορείου Ἠπείρου βαθεῖα θά ἔχωμεν χαραγμένα στὴν ἑλληνικὴ συνείδησί μας τὰ δόγματα τῶν μεγάλων αὐτῶν δημιουργῶν τῆς ἀντιστάσεως τῆς Πίνδου, Βασιλέως Γεωργίου, Ἰωάννου Μεταξᾶ, Ἀλεξάνδρου Παπάγου καὶ τοῦ θρυλικοῦ Συνταγματάρχου Κώστα Δαβάκη, ἀδιαφοροῦντες πρὸ πάσης ταξικῆς τοποθετήσεως καὶ σκοπίμου πολιτικῆς

ΑΛΗΘΕΙΕΣ

Ἀναγκαζομένη καὶ πάλιν — καὶ αὐτὴ μιὰ φορά γιὰ πάντα — νὰ το-νισωμεν, οἱ παλῶς τῆς παρουσίας στήλης, διηρῆκε πάντοτε ἡ διατύπω-σις τῶν σκεπτῶν ἐκείνων τὰς ὁποί-ας ἡ λογικὴ ὑποδείκνυει διὰ τὸ καλὸν τῆς ἀγαθότης μας γενετίζεσθαι, τῶν παροισμῶν καὶ τῶν ἀπανταχοῦ ἐντιστοιχούντων Ἀφροαδιδῶν. Κι' αὐ-τὸ, φυσικὰ, χωρὶς νὰ νὰ φέρονται δόλον. Ἀλλὰ τὸ φερόμεν αὐτὸ δὲν εἶναι τίποτε ἄλλο, εἰμὴ μόνον, ἡ φωνὴ τῆς πατρίδος μας καὶ συγ-χρονῶς ἓνα μέσον τοῦ ἐργαστηρίου ὅπου χαλκίζονται τὰ ἰδιαιτὰ τῆς πατριωτικῆς ἰδέας, μακρὸν πάσης ἐξυπηρετήσεως ἀπομυκτῶν βλέψεων.

Ἐάν λοιπὸν, διὰ τῶν γραμμῶν αὐτῶν καὶ αὐτὸ πάντοτε μὲ τὴν διακρίνονσαν ἡμᾶς λεπτότητα φ-περιηροῦμε ἡ κατηφιζόμεν προ-βλεψαί ὅποια ἔχουν ἀντικείμενον εἰς τὸ σῶμα, κίνητρον εἶναι ἡ ἀγάτῃ τῆς πραγματικότητος εὐγενῶν το-νῶν, μὲ ὁδηγητικὸν φάρον, τὴν λα-τρίαν μας πρὸς τὴν προστάτιδα τοῦ νησιοῦ, Παναγίαν Κανάλαν.

Θεωρήσαμεν ὅς ἀπαιτήτητον τὴν ὑπόμνησιν αὐτὴν, ἐπειδὴ τὰ «Θεσ-μικά Νέα» θὰ ἐξακολουθήσουν νὰ κρατοῦν πάντοτε τὴν ἀμερόλη-πτον τακτικὴν των, καὶ ὅτι ἡ προ-κοπὴ τοῦ τόπου μας, καὶ ἡ ἀνά- Συνέχεια εἰς τὴν 2αν σελίδα

ἐμπαθείας.

Σήμερον μὲ τὸ σάλπισμα τοῦ ἑωθινοῦ πάλιν καλεῖται ἡ ἄλκιμος ἑλληνικὴ γενεὰ σὲ νέες θυσίες, σὲ νέα ὀλοκαυτώματα, ἀλλὰ καὶ σὲ νέα κλῆα χάριν τῆς συναισθη-ματικῆς λέξεως ἐλευθερίας ποὺ εἶναι συνυφασμένη μὲ τὰς λέξεις νίκη καὶ θάνατος καὶ ποὺ τὰς κα-τέστησε ἐμβλημα τῆς ἡρωικῆς ἑλ-ληνικῆς πατρίδος, στὴν μαρτυρικὴ καὶ καρτερικὴ ἑλληνικωτάτη μεγαλό-νησο ποὺ εἶχε τὴν τύχη καὶ τὴν τιμὴ μὲ τις θυσίες τῶν παληκαρι-ῶν τῆς νὰ σαλπίζῃ εἰς ὀλόκληρον τὸν κόσμον ὅτι δὲν ἔπαψε ἡ Ἑλ-λάς νὰ γεννᾷ Κυναιγεῖρους καὶ Λεωνίδας μὲ μορφήν τοῦ Καραο-λῆ, τοῦ Δημητρίου καὶ τῶν ἄλλων τιμημένων παληκαριῶν τῆς

Με τὴν ἀνατολὴν τῆς σημερινῆς ἐπετείου, ἄς παραμερισθοῦν ἔστω καὶ λίγο αἱ μωραὶ πολιτικαὶ ἐμ-πάθειαι καὶ τὸ κοῦφο αἰσθημα τῆς φιλοπρωτίας καὶ εἰς τὸν αὐριανὸ ἐλρηνικὸν ἀγῶνα ποὺ θά δώσῃ εἰς τὸν Ο.Η.Ε. ἡ καταφρονημένη ἀπὸ τοὺς ἰσχυροὺς ἀλλὰ ὑπερήφανος πατρίς μας, ἄς τὴν συνοδεύσῃ ἡ ἀπόλυτος ἀγάπη τῶν παιδιῶν τῆς, ἄς τὴν συνοδεύσῃ μόνον ἡ ψυχὴ καὶ οἱ βαθεῖς κτύποι τῆς ἀγωνί-ας καρδίας ὁλων τῶν ἑλλήνων.

Μέτῃ σημερινὴν ἀνατολήν. Στῶ-μεν καλῶς! Στῶμεν μετὰ φόβου! Πρὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ Μεγαλείου.

ΙΩΑΝ. ΦΡΑΓΚΟΥΛΑΚΗΣ

ΜΕ ΤΟ ΦΑΚΟ ΜΑΣ

Νὰ λοιπὸν ποὺ ἡ ἐκδρομὴ μας ἐγένετο καὶ ἐπέτυχε μάλιστα στὴν ἐντέλεια. Δὲν τὸ λέμε ἐμεῖς ποὺ τὴ διοργανώσαμε γιὰ νὰ μὴ νο-μισθοῦμε περισυτολόγοι. Τὸ λένε ὅσοι ἔλαβον μέρος καὶ μᾶς συνε-χάρησαν γιὰ τὴν ἐμπνεύσει καὶ τὴν ἐπιτυχίαν τῆς.

Δυὸ πράγματα μπορεῖ νὰ πῇ κανεῖς πῶς συνετέλεσαν στὴν ἐπιτυχίαν.

Πρῶτα ἡ ὥραία διαδρομὴ νὰ δοῦμε τόσα μέρη καὶ σὲ τόσο λίγο διαστήμα, καὶ δεῦτερον τὸ φτηνὸ εἰσιτήριο προσιτὸ σὲ κάθε βαλάν-τιο. Ἀνεξάρτητα δὲν ἐπιβαρύνθη μ' ἓνα μικρὸ ποσὸν τὸ ταμεῖον τοῦ Συνδέσμου. Ἐίχαμε ἐξουσιο-δόησι τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως γι' αὐτὸ, καὶ ὕστερα τὰ εἴπαμε ὅχι ὅλο νὰ ζητῶμε, νὰ χαρίζομε καὶ κάτι στὰ μέλη. Καὶ νὰ ποὺ τοὺς χάρισαμε λίγη ψυχολογία. Ἰλάντως ἀπεδείχθη ὅτι μᾶς ἀγαπᾷ καὶ ὁ θεός. Ἡ ἡμέρα ἦταν χάριμα, γελοῦμενη, ὅπως καὶ τὰ προσώπα ὁλων τῶν ἐκδρομῶν. Τὶ θά θέλε-τε τὸ ὑπαιθρο ξαναεῖναι. Αὐτὸ δὲν εἶναι βέβαια μυστικόν. Καὶ τὰ νεῖα γλῆντησαν καὶ χοροπηδη-σαν στὸ ὑπαιθρο. Ἦταν μὴ χαρὰ νὰ τὰ βλέπει κανεῖς. Μὰ κι' ἐμεῖς τὰ γεροντοπαλλήκαρα νοιώσαμε νὰ ξαναοῖονοι οἱ καρδιές μας.

Γι' αὐτὸ οἱ ἐκδρομῆς μας, πρέ-πει νὰ καθιερωθοῦν καὶ νὰ συ-στηματοποιηθοῦν σιγά-σιγά.

Ὑστερα ἔχουν καὶ τοῦτο τὸ καλόν. Νὰ βλέπωμε οἱ πατριώ-τες, οἱ συγγενεῖς οἱ φίλοι, νὰ χαι-ρετώμεστε νὰ φιλιώμεστε καὶ νὰ δοκρῶζομε ἀπὸ συγκίνησι, γιὰτὶ τότε θυμόμαστε μίαν σταλιά καὶ τὸν ἔρημο βράχο. Στὴ παλιὰ Κό-ρινθο ἐκτός ἀπὸ τὰ ἄλλα ἐνδια-φέροντα ἐντύπωσι ἔκαμε σὲ μίαν παρέα ἓνα μεγάλο κιοῦπι ποὺ ἀ-σφαλῶς θάβασαν οἱ γλεντζέδες οἱ πρόγονοί μας κρασί, γιὰτὶ ἐδῶ ποὺ τὰ λέμε τόντζουζαν περισσό-τερο ἀπὸ μᾶς γιὰτὶ ἤξεραν νὰ ζήσουν καλλίτερα. Μιὰ παρέα δεσπονίδων σὲ μίαν στιγμὴ μὲ φῶ-ναξε νὰ τοὺς ἐξηγήσω ποὺ ἔκανε τὸ λουτρό τῆς Ἰλίας ἡ Κορινθία. Ἀνέλαβα νὰ τοὺς κάνω σχετικὴ ἐρμηνεία, καὶ ἀρχισα νὰ ἐξυμῶ τὰ κάλη τῆς Λαίδος πῶς ἦταν χάριμα ὀφθαλμῶν θαύμα δνείρο. Μὰ γυρίζοντας πλάϊ μου βλέπω τὴ συμβία μου βλοσυρὴ καὶ ἐτοι-μὴ γιὰ καυγά.

Συγγνώμη λέω κορίτσια ἄλλοι τὸν νεῖρο κι' ἄλλοι τὸ θαῦμα...

Στὶς Μυκῆνες, στὸ κεφαλάρη, περάσαμε στιγμὲς ἀξέχαστες καὶ σὲν φτάσαμε στ' Ἀνάπλι τὸ ξα-κουστὸ ὅσοι μπόρεσαν ἀνέβηκαν στὸ Παλαμήδι.

Ἀρκεῖ νὰ σὰς πῶ πῶς ὁ ἀγα-πητός μου Γιάννης Γονιδῆς παρ' ὅλο τὸν ὄγκο του ἔκαμε τὸν ἄθλο ν' ἀνέβῃ καὶ νὰ κατέβῃ τὰ 999 σκαλιά τοῦ Παλαμηδίου αὐτὸ τὸ

ΑΠΟ ΤΗ ΣΚΟΠΙΑ ΜΑΣ

ΣΤΟΝ ΑΓΑΠΗΤΟ συμπατριώτῃ τοῦ με εἰσήσε πρὸ ἡμερῶν γαῖα στὴν ἐφημερίδα μας, δὲν γράφομε, σχετικὰ ἐνδιαφέροντα τοῦ χωριοῦ μας ζητήματα, ἀλλὰ περιορίζομεθα περισσότερο στὴ φιλολογία τοῦ ἀ-παντιῶ.

Καὶ ἄλλοτε ἀπὸ τὴ στήλη αὐτὴ ἐγράφη ἐκκλησιὰ στοὺς διανοομε-νοὺς τοῦ χωριοῦ μας ποὺ μποροῦν νὰ μᾶς γράψουν ὅτι ζήτημα εἶναι ἐνδιαφέρον ἀπὸ γενικῆς πλευρᾶς. Νὰ μᾶς κατατοπίσουν καὶ νὰ ἐκ-τοῦν τὴν ἀνταπόκρισιν τῆς ἐφημε-ρίδος μας. Ἀντυχὸς ὅπως κανεῖς ἔως τώρα δὲν ἀντήτησε καὶ κανεῖς δὲν παίρνει τὴν προτοκοῦντα νὰ βοηθήσῃ στὸν τομεᾶ αὐτὸ τὸν Συν-δέσμο μας.

Ὅταν πρὸ μηνῶν ἀναζητήσαμε ὡς συντακτικὴ ἑπιτροπὴ τὴν ἐφημερίδα μας, εἴχαμε τὴν ἐπιστολήν νὰ τὴν ἀξιοποιήσωμε καὶ νὰ τὴν καταστή-σωμε ἐφημερίδα ἄν μὴ ἀντήτησῃ ἀπὸ εἰς ἄλλες Κοζαδικῆς ἐφημερίδες. Ἄν δὲν τὸ καταρτίσωμε ἀκόμη, ἐλπίζομε σὲ σύντομο διάστημα νὰ παρουσιάσωμε τὴν ἐφημερίδα μας πλὴν ἐνημερωμένη μὲ τὴν ἀντα-πόκρισιν καὶ ἄλλων συμπατριωτῶν μας, ποὺ ἀγαλῶς δὲν ἔχουν λο-γους νὰ μᾶς ἀρνηθοῦν τὴν συνερ-γασίαν των.

Ὑπάρχουν ἀρετὰ θήματα ποὺ μποροῦν νὰ μᾶς ἀπασχολήσουν, θήματα ἐπιστημονικῶν περιεχομέ-νων. Ἐχομεν ἀρίστους ἐπιστήμονας συμπατριώτας ποὺ θὰ μποροῦσαν νὰ γράψουν σχετικὰ θήματα τῆς ἐιδιότητός των. Φανταζομένη με-τὶ χαρὰς ἀνέβλεπον οἱ συμπατριώτες μας τοὺς νέους ἐπιστήμονας τοῦ χωριοῦ μας νὰ ἀπασχολοῦνται μὲ θήματα ποὺ ἐνδιαφέρουν γενικῶς τοὺς χωριανοὺς μας καὶ ποὺ πε-ρισσότερον θὰ τοὺς ζήτων νὰ πι-στῶνουν ὅτι δὲν ἀποξενώθησαν τε-λείως καὶ δὲν λησμονῆσαν τὸν τόπο των.

ΠΟΛΥΣ καὶ ἀσχετος θόρυβος ἀκόμη καὶ ἀσυχρῆς ἡ γριζικὴ ποὺ ἔκανε στὸ χωριὸ μας, γιὰ τὸ εὐθυ-μογράφημα τοῦ συντάκτου μας Μ. Γ.Μ. τὰ ΑΠΟΚΑΛΥΨΤΗΡΙΑ.

Ὁ συντάκτης μὲ τὸ τακτικὸ εὐ-θυγράφημά του ποὺ καθιέρωσε στὴν ἐφημερίδα μας, δὲν ἔχει τὴν πρό-θεσιν νὰ σατυρίσῃ καὶ εἰς οὐρανὴν (Συνέχεια εἰς τὴν 3ην σελίδα)

θηρίο. Τοῦ ἀξίζει δικαίως τὸ ἐ-παθλὸ τῆς ὀρεβασίας.

Πάντως περάσαμε ἐν ὀλίγοις καλὰ.

Ἀξίζει δίκαιος ἑπαινος στὸν ἀ-κούραστο συμπατριώτῃ μας Γιάν-νη Μαρτίνο καθὼς καὶ σὸν πρό-εδρο τοῦ Συνδέσμου ποὺ ἐπωμί-σθη ὅλο τὸ βάρος καὶ τοὺς λοι-ποὺς συμβούλους γιὰ τὴ συμβολή των, στὴν ὥραία μας αὐτὴ ἐκ-δρομὴ.

ΘΕΡΜΙΩΤΙΚΑ ΝΕΑ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Έσωτερικού Δραχ. 30—
Διά τὰ μέλη τοῦ
Συνδέσμου δωρεάν
Έξωτερικού Δολ. 6

Διαχειριστής
ὁ Ταμίας τοῦ Συνδέσμου

Διευθύνσεις συμφώνως τῇ ἀριθμ.
6 § 1 τοῦ Α. Ν. 1092)1938

Υπεύθυνος

ΙΩΑΝΝΗΣ ΦΡΑΓΚΟΥΛΑΚΗΣ

Κασσάνδρας 10

Προίσις. Τυπογρ. Κ. ΑΜΔΑΡΗΣ
Προέσις 7 Ἀθήναι

ΔΡΟΜΑΚΙ ΜΟΥ ΠΑΛΗΟ

Δρομάκι μὲ τὰ χαμηλά
τὰ σπίτια τὰ παλιὰ σου,
πῶς ἤθελα ν' ἀνέβαινα
ἀπόψε τὰ σκαλιά σου

Νὰ φτάσω κεῖ στοῦ ξάγναντο
στην πέτρα νὰ καθίσω.
κι' ἕνα σπιτάκι ἀγαπητό
καὶ πάλι ν' ἀντικρύσω

Καὶ τὴν αὐλὴ ποῦχε σειρὰ
τὶς γλάστρες τὰ λουλουδία,
π' ἄργα τὸ βράδυ ζύγωνά
κι' ἄρχιζα τὰ τραγούδια,

Καὶ πρόβαινε ἡ ἀγάπη μου
ἀπ' τὸ παραθυράκι,
πότε ζουμποῦλι μ' ἔριχνε
πότε γαρυφαλάκι.

Τὸ ξέρω ἀπόψε πῶς κλειστό
τὸ σπιτί θ' ἀντικρύσω,
μὰ στοῦ παλιοῦ παραθυριοῦ
τὶς γρίλλιες θ' ἀκουμπήσω.

Καὶ θὰ χαϊδέψω ἀπαλὰ
τὸ ξεθωρο πρεβάσι,
κεῖ ποῦ τὰ βράδια κάθονταν
τ' ἀστέρια νὰ κυττάξῃ

Θ' ἀρχίσω τὸ τραγούδι μου
ποῦ κάποτε τῆς εἶπα,
ἀπὸ τὸν ὕπνο τὸ γλυκὸ
γλυκεῖα παρθένα ζύγνα.

Ξύπνα καὶ πάλι νὰ σέ δῶ
στοῦ παραθύρι πλάι,
μὰ ὄνειρο εἶναι κι' ἔορσε
ποῦ χάθηκε καὶ πάει

Δρομάκι μὲ τὰ χαμηλά
τὰ σπίτια τὰ παλιὰ σου,
πῶς νοσταλγῶ ν' ἀνέβαινα
ἀπόψε τὰ σκαλιά σου.

MAN. MAN.

ΔΩΡΕΑΙ

Ὁ κ. Μιχαὴλ Ἰακώβου Γκού-
μας προσέφερε δραχ. 100 ὑπὲρ
τῶν ἔργων Κανάλλας εἰς μνήμην
τοῦ πατρὸς του.

Ὁ κ. Ἰωάν. Δημ. Παπαγεωρ-
γίου (ναυτικός) ἀπέστειλε δραχ.
200 γιὰ τὸ σπῆτι τοῦ Ψαροῦ εἰς
μνήμην τοῦ πατρὸς του

Ὁ κ. Ἰωάν. Φρ. Γονιδάκης ἀ-
πέστειλε ἐκ Βόλου δρ. 100 ὑπὲρ
τῶν ἔργων Κανάλλας εἰς μνήμην
τοῦ υἱοῦ τοῦ Φραγκίσκου

Ὁ κ. Νικόλαος Ἰωάν. Γονιδά-
κης ἀπέστειλε ἐκ Βόλου δραχ.
100 εἰς μνήμην τοῦ ἀδελφοῦ του
Φραγκίσκου.

Ὁ κ. Αἰμιλία Νικολ. Φιλίπ-
παιου (τοῦ καθηγητοῦ) ἀπέστειλε
ἀπὸ τὸ Ἀμαρούσιον ἕνα βελού-
δινο ἐπίστρωμα τῆς Ἀγίας Τρα-
πέζης διὰ τὴν ἐκκλησίαν τῆς Πα-
ναγίας Κανάλλας.

Ὁ κ. Ἐλένη Τάσση ἀπέστει-
λε 2 προσκυνητάρια διὰ τὴν ἐκ-
κλησίαν τῆς Παναγίας Κανάλλας.

Μας ἀπεστάλησαν ἀπὸ τὸ Μόν-
τρεαλ τοῦ Καναδᾶ ἐκ μέρους τοῦ
καλοῦ ζεύγους Σταύρου καὶ Μα-
ρίας Στινάκη τὸ ποσὸν τῶν 15
δολларίων γιὰ τὴν ἐπιτυχία τοῦ
Χριστογεννητικικοῦ δέντρου στὸ
χοριό μας.

Κατὰ τὸ ἀνοιγμὰ τοῦ κυτίου
τῆς Κανάλλας τῆς 22ας Ὀκτω-
βρίου εὐρέθη παντηκοντάδραχμον
μὲ σημεῖωμα Δημήτριος Α. Οἰκο-
νομίδης Διτῆς ταχυδρομείου Σύ-
ρου.

Ὁ στρατηγὸς Στέφανος Φίλιπ-
πος προσέφερε δέκα χιλιάδες δρ.
ὑπὲρ τῆς ὑδρευσεως Κανάλλας
(εἰς ἄλλην στήλην δημοσιεύομεν
τὸν σκοπὸν τῆς δωρεᾶς του).

Ὁ κ. Γεώργιος Ἰωάν. Φιλίπ-
παιος (Γιορδύρος) ἀπέστειλε ἐκ Βό-
λου δρ. 50 ὑπὲρ τῶν ἔργων Κα-
νάλλας.

ΟΝΕΙΡΑ

Σὰν ταξιδιάρικα κατάσπρα περιστέρια,
παρθενικά μου ὄνειρ' ἀρμενίζετε. . .

Καὶ στὸν ἀναλαφρὸ σας δρόμο, ποτ' ἀστέρια,
λότε φουρτοῦνες ἀγριεμένες ἀντικρύζετε.

Στῆς φαντασίας τὸ γαλάζιο ὠκεανό,
σ' ὁλόχρυση βαρκοῦλα ἀναπαύσαστε
κι' ὅταν μιὰ μπόρα ξεκινᾷ ἀπ' τὸν οὐρανὸ
μεσ' στὰ κατάλευκα πανιά της φυλαγόσαστε.

Μὰ ὡς πότε ἡ βάρκα τῆς ἐλπίδος θὰ ὑπάρχει,
γιὰ ν' ἀκουμπάτε τὰ φωχὰ σας τὰ φτερά,
κι' ὡς πότε ἀγαγε τὴν ἀντοχή θενάχη,
νὰ σὺς χαρίζει κάθε τόσο τὴν χαρά;

ὦ! Πῶς φοβάμαι, ἀπαλά, γλυκά μου ὄνειρα,
Νὰ μὴν ξεσπάσῃ ξάφνου ἄγρια τρικυμία,
καὶ καθὼς θάσαστε γαλήνια κι' ἀπόνηρα
σὲ βράχους ἀστοργούς σὺς ρίξῃ μὲ μανία.

15-10-56

ΓΙΩΡΓΟΣ ΦΡΑΓΚΟΥΛΑΚΗΣ

ΑΛΗΘΕΙΕΣ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ἐκ τῆς 1ης σελίδος
πρὸς τὴν ἀλληλεγγύην τῶν ξενι-
τεμένων μὲ τὴν γενετικὴν μας, εἶ-
ναι σκοπὸς τοῦ Πατριωτικοῦ μας
Συνδέσμου.

Θεωρήσαμεν ἐπίσης ὡς ὑποχρέω-
σιν μας νὰ συγκαθίστανται δημοσίᾳ
καὶ διὰ τῶν σελίδων τῆς ἡμερη-
σίως μας, τῆς Διοικητικῆς καὶ τοῦ
συνεργατοῦ τῆς, διὰ τὴν βελτιω-
τικὴν διοργανώσιν τῆς ἡμερησίας ἐκ-
δρομῆς τοῦ Συνδέσμου μὴ αὐτοζή-
ντητα. Ποῦλμαν» εἰς τοὺς ἀρχαιολο-
γικοὺς χώρους τῆς Πελοποννήσου.

Καὶ τοῦτο, διότι ἡ παρασχεθεῖσα
ψυχαγωγία μὲ τὴν συνεχὴ ἀλλαγὴν
τῶν τοπίων, ἐστολιστῇ καὶ μὲ μορ-
φοποιητικὴν τροφὴν. Ἄρα, ἐπιτρε-
σσάμεθα ἡ χειροκροτήσας τῆς ἰδέας περὶ
ψυχαγωγίας τῶν μελῶν τοῦ Συνδέ-
σμου, ἐστὶ καὶ εἰς ἀνάμνησιν διέθεσεν
τὸ Συνδεδεμὸν Ταμεῖον, τὸ ποσὸν
τῶν χιλίων δραχ.

Ἄλλωστε, νομίζομεν ὅτι εἶναι
ἀνάγκη λόγου, διότι ὑπάρχει ἀπό-
φασις Γενικῆς Συνελεύσεως, ποὺ
κατωχρυσώνει τὴν πράξιν αὐτήν, ἡ
ὁποία προσέθεσεν νὰ ἀγκυρώσῃ
εἰς τὸ γεωμετρητικὸν οἰκοδόμημα
τῶν ξενιτεμένων Ἀρσενιδῶν.

Τώρα ἀπομένει μόνον τὸ ἐρώτη-
μα—μετὰ τὴν θοιραβετικὴν αὐτὴν
ἐπιτυχίαν— εἰς τὴν θὰ πρέπει ἢ οὐκ
νὰ δοθῇ τὸ δικαίωμα συμμετοχῆς εἰς
τοὺς ἐν γένει Θεριστικὰς καταγω-
γῆς καὶ φίλους τοῦ Συνδέσμου.
Διότι, τὸ πρῶτον αὐτὸ ξεκίνημα, συ-
νεχόμενον διαδοχικῶς μὲ τὴν Συν-
δέσμου, τὰ ὁποῖα συμμετεῖχον ἐν-
θουσιωδῶς καὶ εὖρεσαν μὲ τὰς κα-
λυτέρας ἐντυπώσεις διὰ τὸ πρό-
γραμμα καὶ τὸν σκοπὸν του. Ἡ ἐ-
πίσκεψις τοποθεσιῶν ποὺ ἦτο ἀδύ-
νατος, διὰ πολλοὺς λόγους ἐστὶ καὶ
εἰς εὐχαιρὴν διὰ τὴν πλησίον τῶν
ἀπὸ κάποια ὑποχρεωτικὴ διαδρομὴ,
ἐνθουσιώσαν καὶ ἠχαριστήσαν ὅ-
λους τοὺς ἐκδρομῆς.

Ἡ ὁραία ἰδέα τῆς ψυχαγωγίας
τῶν μελῶν τοῦ Συνδέσμου διὰ τοῦ
τρόπου τῶν ἐκδρομῶν, τῶν θεατρι-
κῶν παραστάσεων τῶν ἐορτῶν καὶ
τῶν διαφόρων ἄλλων συναθροίσεων
(ποὺ εἶναι στὸ πρόγραμμά) ὅχι μόν-
ον θὰ πρέπει νὰ ἐποστηριχθῇ ὡς
ἰδέα, ἀλλὰ νὰ ἐνισχυθῇ κατὰ κά-
ποιον ἐντονότερον καὶ πρακτικὸν
τρόπον, ὅπως ὅστε τὸ παλιὸ τῆς
συνδεδεμῆς τακτικῆς μοτίβο, νὰ
στολισθῇ μὲ τῆς ἐξελίξεως τὰ χρώ-
ματα, ἀλλὰ χωρὶς βέβαια νὰ γλυ-
στοίγῃ ἀπὸ τῆς βασικῆς του ἀρχῆς.
Τώρα τὸ μεγάλο εἶδος, ποὺ ἀνήκει
εἰς τὸ σύνολον διὰ τὴν διαγωγὴν
ποὺ ἐπέδιδε, δὲν θὰ πρέπει νὰ τὸ
ποῦμε ἐντεῖς ἀλλὰ ἡ Διοικητικὴ ἡγε-
πραγματικὰ ἐνίσχυσεν διὰ τὴν δι-
οργάνωσιν ἑνὸς δυσκολοεφαρμοστοῦ

ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ ΝΕΩΝ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΩΝ

Νέοι καὶ νέες τῆς παροικίας Ἀθ-
ηνῶν—Πειραιῶς καὶ Περιχώρων
παρακαλεῖσθε ὅπως παρευρεθῆτε
τὴν 2αν Δεκεμβρίου ἡμέραν Κυ-
ριακὴν καὶ ὥραν 10 1/2 π. μ. εἰς
τὴν αἴθουσαν τοῦ καφενεῖου Ἰω-
άννου Βρεττοῦ Πειραιῶς 44 διὰ
νὰ συζητήσετε καὶ ἀνταλλάξετε
σκέψεις πρὸς καλυτέραν διαργά-
νωσιν τῆς διανομῆς ἡμερολογίου,
τῶν καλλάντων καὶ τοῦ Χριστου-
γεννητικικοῦ δέντρου στὸ σχολεῖο
Δροσιδῶν.

Παρακαλεῖσθε νὰ προσέλθετε.
ΤΟ ΔΙΟΙΚ. ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Ἡ ΠΑΝΗΓΥΡΙΣ ΔΕ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ

Με περίσσια λαμπρότητα ἐορ-
τάσθηκε καὶ φέτος ὁ Ἅγιος Δημή-
τριος (Πάνω καὶ κάτω). Στὸν κλη-
ρο εὐνοήθηκε ὁ ἐπάνω γιὰ τὴν λει-
τουργίαν, ἀλλὰ χάρις στὴν ἐμ-
πνευσί τοῦ Παπᾶ μας νὰ ἐσπερι-
νίσθῃ στὸν κάτω καὶ νὰ λειτουργή-
σῃ στὸν ἐπάνω, ἐτακτοποιήθη-
κε ἡ διαφορά τῶν πανηγυριστῶν
καὶ τῶν δύο ἐκκλησιῶν. Εὐχόμε-
θα ὅπως ὅλες οἱ διαφορὲς μεγά-
λες καὶ μικρὲς νὰ λύωνται μὲ
πνεύμα ἀπολύτου ἀγάπης καὶ πα-
τριωτισμοῦ.

Ο ΜΕΡΙΧΑΣ

Με μεγάλη μας ἐκπληξὶ πληρο-
φορηθήκαμε πῶς ἡ μηχανὴ τοῦ
ἡλεκτροφωτισμοῦ δὲν ἀνάβει τὰ
βράδια ποὺ προσεγγίζουν τὰ κα-
ρᾶβια γιὰ τὴν ἀποβίβασι καὶ ἐπι-
βίβασι. Τότε πρὸς τί ἡ ἀσκοπος
δαπάνη τῆς τοποθετήσεως τῆς
μηχανῆς καὶ τῆς ἐγκαταστάσεως
ποὺ ἐστοίχισαν ἕνα σωρὸ λεπτὰ;
νομίζομεν ὅτι πρέπει νὰ τακτο-
ποιηθῇ τὸ ἀποπὸν αὐτὸ καὶ πολὺ
συντόμως.

ΕΚΠΟΙΗΣΙΣ ΗΜΙΟΝΟΥ

Ὁ μικρὸς ἡμίονος ὁ ὁποῖος εἶχε
δωρηθῇ εἰς τὸν Σύνδεσμον τὸν πα-
ρελθόντα Αὐγουστον ἀπὸ τὸν ἐκ
Χώρας συμπολίτην κ. Γεώργιον
Τζώγιον ἐκποιήθη κατόπιν προ-
χείρου πλειοδοτικοῦ διαγωνισμοῦ
τῆς 21ης παρελθόντος μηνὸς Ὀκ-
τωβρίου, κατὰ τὸν διαγωνισμὸν
παρουσιάσθησαν οἱ συμπολίται
μας κ.κ. Ἀναστ. Γιωργούλης καὶ
Ἰωάν. Κοσμὰ Φίλιππος ἐκπροσω-
πῶν τὸν θεῖον τοῦ κ. Στέφανον
Φίλιππου, παραιτηθέντος τοῦ κ.
Γιωργούλη κατεκυρώθη ὁ ἡμίονος
εἰς τὸν κ. Στέφανον Φίλιππου
ἀντὶ τοῦ ποσοῦ τῶν δραχ. 2050.

προγράμματος, τὸ ὁποῖον ἐστὶν
ὡς πρὸς τὴν πληρὴν ἐπιτυχίαν

ΓΙΑΝΝΗΣ ΛΟΥΚΑΣ

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

Ἡ κα Μαρία Ἰωάν. Γκούμα
(Φρατζεσκάρη) ἐγέννησε στὸ Μα-
ροῦσι ἀγόρι.

Ἡ κα Αἰκατερίνη Ἰωάν. Πα-
τεσιτῆ (τοῦ Γιαννίκου) ἐγέννησε
κοριτσάκι.

Ἡ κα Καλλιόπη Δημ. Κοκκινό-
γην ἐγέννησε κοριτσάκι.

ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ

Ἐβαπτίσθη τὸ τέκνον τοῦ κ.
Νικολάου Ἀρεᾶλη ὀνομασθὲν Γε-
ώργιος.

Ἐβαπτίσθη τὸ τέκνον τοῦ κ.
Γεωρ. Ἀντ. Παπαγεωργίου (Γιωρ-
γιλλῆ) ὀνομασθὲν Ἀντώνιος, ἀνά-
δοχος ὁ κ. Σταμάτιος Μαυρά-
κης.

Ἐβαπτίσθη εἰς Δροσιδῶνα τὸ τέ-
κνον τοῦ κ. Γεωρ. Κ. Βιτάλη ὀ-
νομασθὲν Μαργαρώ, ἀνάδοχος ὁ
κ. Γεώρ. Σταμ. Γαρδέρης.

Ἐβαπτίσθη τὸ τέκνον τοῦ κ.
Νικολ. Κατζηνικολάου ὀνομασθὲν
Ἐλενη.

Ἐβαπτίσθη τὸ τέκνον τοῦ κ.
Σταματίου Μαρτίνου (Καρναβό-
πουλου) ὀνομασθὲν Ἐλένη.

ΑΡΡΑΒΩΝΕΙΣ

Ὁ κ. Δημήτριος Ἰωάν. Μαυ-
ράκης καὶ ἡ Δις Εὐλαμπία Σωκρ.
Παπαγεωργίου ἡραβωνίσθησαν
εἰς Ἀθήνας.

ΓΑΜΟΙ

Ὁ κ. Ἀντώνιος Χαριτάκης καὶ
ἡ Δις Εἰρήνη Γεωργ. Φιλίππου
ἐτέλεσαν τοὺς γάμους τῶν εἰς
Βόλον, κουμπᾶρος ὁ κ. Θωμᾶς
Παλιοκαρίτης.

Ὁ κ. Πέτρος Κ. Καλλιλάς καὶ
ἡ Δις Ἐλένη Μιχ. Μαρτίνου ἐτέ-
λεσαν τοὺς γάμους τῶν εἰς Ἀθή-
νας, παρὰνυμφος ὁ νεαρὸς Κώ-
στας Εὐαγ. Καλλιλάς.

Ἐτελέσθησαν οἱ γάμοι τῆς
Δίδος Ἀννας Ἐμμαν. Φραγκου-
λάκη μετὰ τοῦ κ. Λαζάρου Δι-
δυμωίτη.

Ἡ Δις Φρόσω Λάζου Γονιδῆ
καὶ ὁ κ. Φώτιος Λίτσας ἐτέλεσαν
τοὺς γάμους τῶν.

Ὁ κ. Εὐάγγελος Ἀντ. Παπα-
μακάριος καὶ ἡ Δις Φλώρα Ἰωάν.
Κοκκινόγην ἐτέλεσαν τοὺς γά-
μους τῶν.

ΘΑΝΑΤΟΙ

Ἀπεβίωσεν εἰς Πειραιᾶ ἡ Μα-
ρία Ἰωάν. Βασάλου τὸ γένος Γε-
ωργίου Μαρτίνου ἐτῶν 78.

Ἀπεβίωσεν εἰς Ἀθήνας ὁ Ἰω-
άννης Μαυράκης (Κοτσάμπασ-
σης).

ΤΑ ΝΕΙΑΤΑ ΕΛΠΙΣ ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ

Ἐθρόα ἦταν ἡ συμμετοχὴ τῆς νεολαίας μας κατὰ τὴν ἀλησμόνητη ἐκδρομὴ τοῦ Συνδέσμου μας εἰς Κόρινθον—Μυκῆνας—Κεφαλάρι—Ἀργούς—Τίρυνθα—Ναύπλιον. Ἡ διοργανωτικὴ Ἐπιτροπὴ εἶχε λάβει μέριμναν νὰ συγκεντρώσῃ σ' ἓνα πούλμαν ὅλα τὰ νειάτα γιὰ νὰ εἶναι ἐλεύθερα νὰ τραγουδοῦν, νὰ χαίρωνται μὲ φωνές καὶ ἄλλες ἐκδηλώσεις πού τις δημιουργεῖ ὁ νεανικὸς αὐθορμητισμὸς καὶ τὸ σφρίγος τῆς ἀνθήσεως τῶν Μαΐων, μὲ τὴν παρακολούθησιν ὁμῶς ἐκ μέρους τῆς Ἐπιτροπῆς δι' ἀθέλητην τυχὸν παρεκτροπὴν. Εὖγε τῆς!

Τὴν εἶδαμε ζωηρῇ, εὐγενῇ, τυπικῇ, ἡ στάσις τῆς μᾶς συνεκίνησε βαθύτατα καὶ ἔδωκε τὴν κρυφὴ χαρὰ σ' ἐμᾶς τοὺς μοχθήσαντας καὶ μοχθοῦντας ἀκόμη ὑπὲρ τῶν ὠραίων σκοπῶν τοῦ Συνδέσμου μας νὰ ἐλπίζουμε ὅτι οἱ αὐριανὲς ἡμέρες τοῦ Συνδέσμου θὰ εἶναι καλυπτόμεναι καὶ φωτεινότερες ἀπὸ τίς σημερινές.

Νέοι καὶ νέες σπουδάζοντες καὶ μὴ, σὰς παρακολούθησαμε παντοῦ, στὴν Κανάλλα κατὰ τὴν παρθενιστικὴν περίοδο, στὴν ἑορτὴ τοῦ Πειραιῶς, στὴν ἐκδρομὴ, εἰσαστὲ ἄφθογοι ἀπὸ πάσης πλευρᾶς, καὶ σὰς ἐβαθμολογήσαμε μὲ τὸν ἐπίσημον βαθμὸν λίαν καλῶς, ἡ βαθμολόγησις εἶναι κάπως αὐστηρά, μὲ πρόθεσιν μας νὰ σὰς βαθμολογήσωμεν μὲ «ἀρίστα» λίαν προσεχῶς καὶ κατὰ τὴν προσωπικὴν συμβολὴν σας στίς ἄμεσες καὶ ἐπικείμενες προσπάθειες τοῦ Συνδέσμου μας Διανομὴ ἡμερολογίου, Κάλλαντα, δένδρφυτευσιν Κανάλλας, χορευτικὸ τσάι, χοροεσπερίδα (Θερμιώτικη βραδυὰ). Γιὰ τὸ σκοπὸ αὐτὸ ὅπως γράφομε καὶ σὲ ἄλλῃ στήλῃ τῆς ἐφημερίδος μας αὐτοῦ τοῦ φύλλου σὰς ἐπρόσκαλοῦμεν νὰ προσεέλθετε στὴ συγκέντρωσιν πού θὰ γίνῃ ἀποκλειστικὰ γιὰ σὰς καὶ στὴν ὁποίαν ἡ Διοίκησις τοῦ Συνδέσμου θὰ σὰς ἀπευθύνῃ χαιρετισμὸν καὶ παρακλῆσιν ὅπως τὴν βοηθήσετε εἰς τὸ βαρὺ ἔργον πού ἔχει ἀναλάβει διὰ τὴν δημιουργίαν νέων προσανατολισμῶν καὶ νέων κατευθύνσεων τῆς ἐν γένει αὐριανῆς ἀνορθωτικῆς πορείας τοῦ Συνδέσμου μας.

Νέοι, νέες καὶ παιδιά, κορίτσια καὶ ἀγόρια, Σεῖς μὲ τὸ σφρίγος καὶ μὲ τὴ ζωτικότητα πού σας χαρακτηρίζει ἡ ἀνοιξίς τῶν ὠραίων σας χρόνων, ἀποτελεῖτε τὸ ὄνειρον τῆς σήμερον καὶ τὴν πραγματικότητα τῆς αὐριον. Σεῖς εἶσατε ὁ λουλουδιένιος ἀνθόκηπος τῆς Θερμιώτικης παροικίας, τὰ λουλούδια τὰ εὐωδιαστὰ τοῦ ἐσωτερικοῦ σας κόσμου θὰ κοποῦν αὐριο γιὰ νὰ στολίσουν τὸ ἀλαβάστρινον ἀνθογιάλι τοῦ Συνδέσμου καὶ τῆς πατρίδος γιὰ νὰ ἀντικαταστήσουν τὰ δικά μας ψυχικά ἀνθη πού τὰ ἐμάρανε ὁ χρόνος, καὶ ἀλοίμενον! ἀρχίζουν νὰ φυλλορροοῦν.

Σὰς παρακαλοῦμεν μὲν θὰ διαβάσετε τίς γραμμές αὐτές καὶ τὴν πρόσκλησιν τὴν εἰδικὴν γιὰ σὰς στὴν 2αν σελίδα, νὰ προσεέλθετε καὶ νὰ παρασύρετε καὶ ἄλλους νὰ προσέλθουν γιὰ νὰ γίνῃ ἡ συγκέντρωσις πανηγυρικὴ καὶ νὰ ἀποτελέσῃ σταθμὸν ἐξαιρετικὸν εἰς τὴν ἱστορίαν τοῦ Συνδέσμου μας.

Μὴ ἀδιαφορήσετε καὶ μὴ ἀμελήσετε, ἐμεῖς οἱ μεγαλύτεροι φιλοδοξοῦμεν νὰ σὰς μεταλαμπαδεύσωμεν τὴν πίστιν καὶ τὴν ἀγάπην πρὸς τὸν Σύνδεσμον καὶ τὴν πατρίδα, καὶ τὴν αὐτοπεποιθισιν, ἀπαραιτήτων προϋποθέσιν διὰ τὴν ἐπιβολὴν σας ὡς αὐριανὰ στελέχη τοῦ Συνδέσμου.

ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ

Εἰς τὸ πάρεργον αὐτὸ καθήκον μὲ προσκαλεῖ μία ἀπεγνωσμένη φωνὴ τῆς ψυχῆς τοῦ Συνδέσμου, νὰ ἱστορήσω μὲ τὴν πτωχὴ μου πέννα τὰ σπουδαιότερα γεγονότα ἀπὸ τὸ 1931 καὶ ἔδω δηλαδὴ ἀπὸ τῆς ἀναγεννήσεως τοῦ Συνδέσμου μας, γεγονότα πού τὰ ἔζησα καὶ ἔδωσα στὴν πραγματοποίησιν τὸν ὅτι ὥρατο καὶ καλὸ μύθεσε νὰ δώσῃ ὁ ψυχικὸς μου κόσμος εἰς τὴν κοινὴν προσπάθειαν τῆς τότε νέας γενεᾶς τῆς φιλικῆς πατρίδος, τῆς γενεᾶς αὐτῆς πού πολλὰ πρέπει νὰ ὀφείλουν οἱ ἐπερχόμενες γενεαί, διότι διὰ τοῦ Συνδέσμου ἐπραγματοποιήθησαν τόσα, ὅσα σὲ ὁλόκληρη ἑκατονταετία δὲν θὰ μπορούσαν νὰ γίνοντο μὲ τὴν ἀπουδιασμένην, τὴν κρατούσῃ ἀρχῇ γενεᾶς τῆς ἡμετέρας, τότε τῆς τοῦ χωριοῦ μας. Πρέπει νὰ ὁμολογήσῃ ἀπὸ ὅλους τοὺς κατοικοῦντας ὅτι, οἱ πρωτοπόροι τοῦ Συνδέσμου καὶ τῆς τότε γενεᾶς κατόρθωσαν νὰ σπείρουν τὰ σπέρμα πού κρατοῦσαν σὲ ἀπόστασι τοὺς χωριανούς ἀπὸ τοὺς χωρικούς καὶ νὰ τοὺς δώσουμε νὰ ἐννοήσουν ὅτι δὲν ὑπάρχουν τάξεις διοικούντων καὶ διοικουμένων ἀλλὰ μία τάξις καὶ τὰ αὐτὰ δικαιώματα καὶ μετὰ τὰς αὐτὰς ὑποχρεώσεις.

Καὶ δὲν ἀγνοῦσαν πού τὰ ἀγαθὰ ἀποτελέσματα νὰ γανοῦν, καὶ ἔτσι σὲ μία πενταετία τὸ ἀντίμα καὶ ἡ ὅλη σφισταγχαλισμένη μὲ τὰ ὥρατα ἡμῶν καὶ ἔθιμα ἔδωσαν μνημειώδη ἔργα στὴν ὥραία ἀλλὰ πτωχὴ γενεά μας.

Ἡ ἱστορία αὐτὴ γράφεται γιὰ τοὺς νέους πού τότε ἦσαν μικροὶ καὶ μερικοὶ ἴσως ἀγέννητοι, γιὰ ὅσους ἐληθοπόνθησαν τὴν ἐν γένει δράσιν τοῦ Συνδέσμου στὸ πέρασμα τοῦ χρόνου, καὶ περισσότερον δι' ἐκείνους οἱ ὁποῖοι συχνὰ ἐπαναλαμβάνουν: «Καὶ τί ἔχει γάνει ὁ Σύνδεσμος στὸ Χωριό μας!».

Τὰ ἱστορικὰ σημεῖα, δὲν εἶναι εὐκόλῳ νὰ γραφοῦν ὁπῶς γράφονται τὰ χρονολογήματα, ἡ μνησιοτήματα, τὰ ποιήματα, πού ὁ γράφων ἀφίνει τὴ φαντασίαν του νὰ φτερουγίσῃ καὶ νὰ παρασύρῃ αὐτὸν καὶ τὴν πέννα του στὸν φρενιῶν δρομὸ τῆς ἡμετέρας βαδίζοντες ἀρχὰ καὶ σταθερὰ, καὶ ἡ πέννα τοῦ γράφοντος συμβουλεύεται μόνον τὴ μνήμην καὶ τὰ γεγονότα πού ὑποβοηθοῦνται στὴν προκειμένη περίπτωσιν ἀπὸ τὰ ἐπίσημα πρακτικὰ τῶν Γεν. Συνελεύσεων καὶ τῶν Διοικ. Συμβουλίων, καὶ τῶν ἐπισήμων ἐγγράφων πού ὑπάρχουν εἰσχωρῶς εἰς τὸ ἀρχειο τοῦ Συνδέσμου μας.

Ὅπως εἶναι γνωστὸν σὲ ὅλους ὁ Σύνδεσμος ἀνεσυγκροτήθη τὸ ἔτος 1931, τὸ πρῶτον Διοικ. Συμβούλιον εἶχε συγκροτηθῇ ἀπὸ τοὺς ἑξῆς: Πρόεδρος Διμ. Εὐγενικός, Ἀντ.δρος Ἰωάν. Φραγκουλάκης, Γεν. Γραμματεὺς Φρ. Μιχ. Φιλίππου, Ταμίας Ἀγγελῆς Φιλίππου, Σύμβουλοι Γεώργ. Φρ. Γονιδῆς (Μανωλάκος), Γεώργ. Καζούρης, Κωστ. Γ. Γονιδῆς, Ἀντώνιος Ἰωάν. Παπαγεωργίου, Ἀντώνιος Γεώργ. Παπαμαζαζίου (Τσαγκαράκης), Κωνστ. Ἰωάν. Δελαβίνης, Ζαφείρης Κοκκινόγινης καὶ Φιλίππου (Πίππας) Πειραιῶς.

Τὸ πρῶτον Διοικ. Συμβούλιον προέβη εἰς τὴν ἐγγραφὴν μελὼν καὶ εἰς τὴν ἐγγενεὶ συγκροτήσιν τοῦ Συνδέσμου καὶ παρέδωσε εἰς τὸ δεύτερον Συμβούλιον ποσὸν 15.000.

Τὸ δεύτερον Συμβούλιον ἀπέτελεσθη ἀπὸ τοὺς ἑξῆς: Πρόεδρος Ἰωάν. Φραγκουλάκης, Γεν. Γραμματεὺς Φραγκ. Φιλίππου, Ταμίας Ἀγγελῆς Φιλίππου, Σύμβουλοι Γεώργιος Ἰωάν. Γονιδῆς, Γεώργιος Καζούρης, Παναγιώτης Νικ. Παπαμαζαζίου, Στέφανος Μουζήθρας (τοῦ Γεωργιάδου) Νικ. Κόνστας, Δημ. Ἰωάν. Γαρδῆρης (τοῦ Μανωλάκου), Μιχαὴλ Καζούρης καὶ Χρήστος Χατζάκης. Ὁ ἀειμνήστos Ἰωάννης Δελαβίνης σὲ δύο μόνον συμβουλία προήδρευσε καὶ σὲ μίαν Γεν. Συνέλευσιν. Δὲν ἐπρόκειτο νὰ πραγματοποιήσῃ τοὺς ὁραματισμούς του αὐτὸς ὁ ὄνειροπόλος πού τόσο βαθύτατα εἶχε κλείσει στὴν καρδίαν του τὴν Ληνοίδα, γιὰτὶ μὴ βαρεῖται ἀρῶσται τὸν κράτησε γιὰ πολλοὺς μῆνες στὸ κρεββατὶ γιὰ νὰ τὸν ὀδηγήσῃ τόσο πρόωγα στὸν αἴμα (12/11/33). Στὸ διάστημα προήδρευσε ἐνῶ, καὶ ἐπισκεπτόμενον καθημερινῶς τὸν ἀσθενὴ μεγάλο αὐτὸ πατριώτη, καὶ ἀπὸ τὸ κρεββατὶ τοῦ πόνου του καὶ τοῦ μαρτυρίου τοῦ μὲν ἔδινε εὐχὰς καὶ εὐχαριστίες, καὶ τὸ περίφημον πού ἔμενε σάν διαθήκη στὴν τότε πρωτοπόρῳ νέᾳ γενεᾷ τῆς διοικήσεως τοῦ Συνδέσμου. Φεύγω ἀπὸ τὴ ζωὴ πονεμένος γιὰτὶ ἄφηνω τόσο γρήγορα τοὺς διζούς μου καὶ τοὺς πατριώτες μας πού τόσο ἀγαπᾶν καὶ καὶ μ' ἀγαποῦν, ἡ ψυχὴ μου ὅμως θὰ χαίρεται καὶ θὰ παρακολούθῃ τὴν νέα γενεὰ πὰ κατόρθωμά της διὰ τοῦ Συνδέσμου. Γιάννη σὲ παρακαλῶ καὶ σὲ συμβουλεύω νὰ μείνῃς κοντὰ στὸ Σύνδεσμον καὶ στοὺς πατριώτες, πού ἔδωκαν πλὴν καλὰ πόσο ἀγαπᾶς καὶ ἐκείνοι πόσο σ' ἀγαποῦν.

Καὶ τὸν ἀκούσα τὸ μεγάλο αὐτὸ πατριώτη καὶ ἐτήρησα τὴ συμβουλὴν του, καὶ παρέσυνα καὶ ἄλλους τότε νέους καὶ τοὺς ἐμήσα εἰς τὰ τῆς πατρίδος διὰ τοῦ Συνδέσμου, καὶ ἀποτελέσαμε ὅλοι μαζί τὴν ομάδα τῆς θυσίας, τὴν ομάδα αὐτὴ πού τὰ προσέφερε ὅλα χωρὶς ποτὶ νὰ ζητήσῃ τίποτε σάν ἰδικὴ ἀμοιβὴ ἀπὸ τὸ Σύνδεσμον, τῆς ομάδος αὐτῆς νόμιμα στελέχη ἦσαν οἱ Γιάννης Τάσος Μαρτίνος καὶ Ὁ Βασίλειος Φιλίππου (ὁ ἰδεώδης Ταμίας). Τὸ φτερουγισμα τῆς ομάδος αὐτῆς ἀνάγκασε μετὰ ἀπὸ λίγους μῆνες τὸν ἀειμνήστο Δημήτρη. Λεβαντίνου νὰ ἡγηθῇ τοῦ Συνδέσμου, καὶ τὸν ὑπὲρ ἄξιον Στέφανον Φιλίππου ὁ ὁποῖος ἡγήθη τῆς μεγάλης ἐθνικῆς ἐπιτροπῆς μὲ ἀποτέλεσμα τὸν ἐπόμενο χρόνον νὰ στηθῇ στὸ Χωριό μας τὸ καλλιμάριον μνημείον ὑπὲρ τῶν πεσόντων συμπολιτῶν μας εἰς τοὺς ἱερὰς ἐθνικοὺς ἀγῶνας τῆς Ἑλληνικῆς πατρίδος.

Τὴν 4ην Ἰουλίου τοῦ 1932, ἐγὼ ὡς προδρεῦον ἀντιπρόεδρος, ὁ μακαρίτης Φραγκ. Μ. Φιλίππου Γεν. Γραμματεὺς, καὶ ὁ μακαρίτης Γεώργ. Λούκας ὡς τεχνικός, ἐπήγαμε στὸ Χωριό καὶ προσήρηνε στὴν ἀγορὰ τοῦ πύματος τοῦ Παναγῆ Τσοῦση ἀντὶ δραχμῶν 12.500, εἰς τὴν ὑπογραφὴν τοῦ συμβολαίου τῆς ἀγορᾶς τοῦ χώρου αὐτοῦ παρέστη διὰ πληρεξουσίαν ὁ τότε πρόεδρος τῆς Κοινότητος καὶ πρόεδρος τῆς ἀντιπροσωπευτικῆς ἐπιτροπῆς τοῦ Συνδέσμου μας ἀειμνήστos Γεώργιος Ἐμμαν. Γαρδῆρης (τοῦ Μανωλάκου). Ὁ γῶρος αὐτῆς εἰς τὸν ὁποῖον τὸν ἐπόμενο χρόνον ἐστήθη τὸ ἱερὸν ἐδωρήθη ἀπὸ τὸν Σύνδεσμον εἰς τὴν Κοινότητα Ληνοῦδος.

ἸΩΑΝ. ΦΡΑΓΚΟΥΛΑΚΗΣ (Ἡ Συνέχεια στὸ προσεχές).

Η ΣΠΟΥΔΑΖΟΥΣΑ ΝΕΟΛΑΙΑ ΜΑΣ

Κατόπιν ἐπιτυχῶν ἐξετάσεων εἰσῆχθη εἰς τὸ Ἐθνικὸν Μετσόβειον Πολυτεχνεῖον ὁ νεαρὸς συμπολίτης μας κ. Κωστ. Σταμ. Δελαβίνης.

Ἐπίσης εἰσῆχθη εἰς τὴν Φιλοσοφικὴν Σχολὴν τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν ἡ νεαρά συμπολίτις μας Δις Παναγιώτα Νικ. Μαρτίνου (κόρη τοῦ γνωστοῦ ἀγαιοπλάστου στοῦ Μαρκοῦσι).

ΝΕΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΑΝΑΛΛΑ

ΤΟ ΥΔΡΑΓΩΓΕΙΟΝ ΚΑΝΑΛΛΑΣ

Διὰ δωρεᾶς δέκα χιλιάδων δραχμῶν τοῦ ἐκλεκτοῦ συμπολίτη μας στρατηγοῦ Στεφάνου Φιλίππου καὶ ἐπιθυμίας του ὅπως ὁλοκληρωθῇ τὸ εἰς ἀμμουδάκι καθ' ὁλοκληρίαν ἔργον τοῦ ὑδρεῦσεως τῆς Κανάλλας, μερίμνη τοῦ Συνδέσμου διανοίγεται νέα ὑδροσυλλεκτῆριος σήραγγα. Αἱ ἐργασίαι ἤδη ἤρχισαν καὶ τὸ ἔργον ἀνετέθη εἰς τοὺς Φραγκ. Σπίνην, Νικόλ. Γονιδῆν, Λυμπερῆν Παπαγεωργίου καὶ Ἰωάν. Κ. Παπαμακαρίον.

Ἐλπίζομεν νὰ εὐρεθῇ ἀρκετὸ νερό, καὶ τὸ εὐχόμεθα διότι μὲ τὸ ἄφθονον νερὸ θὰ δυνθώμεν νὰ ἐξωραίσωμεν ὅλον τὸν ἱερὸν ἡδὼν μὲ φύτευσιν ἀρκετῶν δένδρων καὶ λουλουδιῶν.

ΑΠΟ ΤΗ ΣΚΟΠΙΑ ΜΑΣ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ἐκ τῆς 1ης σελίδος πρόσωπα καὶ πράγματα, πολλὴ δὲ περισσύτερον πρόσωπα συμπατριωτῶν μας. Τὸ ὅτι κατὰ συμπτώσιν ὀνόματα καὶ τοποθεσίαι ἀναφέρονται στὸ ἐπιθυμογράφημά του αὐτοῦ δὲν προϋποθέτει ὅτι θύγονται πραγματικά πρόσωπα.

Ἐδνημογραφημένα μὲ τοπωνυμίες καὶ ἰδιόζων γλωσσικὸ ἰδιωμα, γράφονται ἀρκετὰ ἰδίως δὲ σὲ ἐπαρχιακὰς ἐφημερίδας ὅπως π.χ. τὰ Νάξια καὶ Νέα, «Κρητικὴ Ἐνότης» κλπ. ὅπου χρησιμοποιεῖται γράφονται ἱστορίες τοπικὰς κλπ.

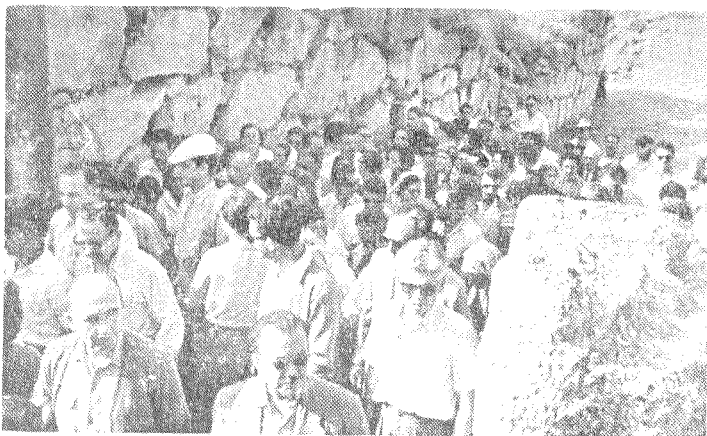
Μὰ δὲ θυμῶνον ὅτε οἱ Ναξιώτες, ὅτε οἱ Χιώτες, ὅτε οἱ Κρητικοί. Τί ἄρεστε τότε νὰ κάνουν οἱ Ζακυνθῖνοι πού ὁ συμπολίτης των ἀειμνήστos Ξενοπούλος Ἀζαδημαϊδὸς ὅλες τίς ἱστορίες ἡθογραφίας κλπ. τίς ἔγραψε στὸ ζακυνθινὸ τοπικὸν χρόμα, καὶ τὴν ἰδιόζων ζακυνθινὴν διάλεκτον νὰ τὸν λυντοῦσαν;

Ἐν τοιούτοις ὁμοῖς τὸν ἔχουν καύχημα καὶ δόξα τοῦ τόπου τους. Ἐμεῖς γράφοντας παράλληλα θελήσαμε νὰ τοῦ δώσουμε ἕνα τοπικὸν περιεχόμενον γιὰ νὰ νοσταλγῶσιν λίγο καὶ οἱ ξενητεμένοι μας τὸ χωριό μας, μὲ μίαν φανταστικὴν χρησιμοποιεῖται ἱστορία. Ἀν ἐπιδιώκομε ὅτε διαφάνῃ ὅτε δόξα ἀλλῶς μὲ μία φιλικὴν προσπάθειά μας θελήσαμε νὰ ἀξιοποιήσωμε τὴν ἐφημερίδα μας, ἀπὸ τὴν μονότονον εἰδησεογραφίαν τῆς στατιστικῆς γεννήσεων καὶ βαπτίσεων. Τολμήσαμε νὰ πιστεύωμεν ὅτι ἡ προσπάθειά μας αὐτὴ ἐν μέρει ἐπύτυχε, καὶ αὐτὸ τὸ κρίνομε ἀπὸ τὰ συγχαρητήρια τῆς πλειονότητος τῶν συμπατριωτῶν μας. Γι' αὐτὸ λοιπὸν ἀντὶ γὰρ παράνομα, θὰ ἦτο προτιμώτερον οἱ καλοὶ καὶ ἀγαπῶντες χωριανοὶ μας νὰ ἐπεστηρίξαν ἑμπράκτως τὴν ἐφημερίδα μας πρὸς τὸ ἴδιον των συμφέρον, διότι ἡ μὲχρι σήμερον ἀπρόθυμία των εἰς τὸ κεφάλαιον αὐτοῦ, τοὺς ἔφηκεν.

ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΚΔΡΟΜΗ ΜΑΣ

Κυριακή πρωί. 'Ο ήλιος μόλις είχε φανερωθή πάνω από την κορυφή του 'Υμηττού ρίχνοντας τις χρυσές του ακτίνες στον Λυκαβητό και στον ιερό βράχο της 'Ακροπόλεως. 'Ισως ή προδιάθεσις από τον σκοπό του ταξιδιού μ' έκανε να δώ—φανταστικά— τον Φειδία να θαυμάζει το έργο του, την 'Αθηνά, ανάμεσα σε τόσα άλλα άριστουργήματα του καλλιμαρμάρου αυτού συγκροτήματος,

ποη) ολοκαίνουργα πολυτελείας με αναπαυτικά καθίσματα π' άφηναν ξεκούραστο το σώμα και την θέα από τα παράθυρα. Στο μπροστινό μέρος ο οδηγός και ο ξεναγός (μέλος του Συνδέσμου) ο οποίος με το μικρόφωνο μ'ας είπε την καλημέρα και τις ευχές του όπως ή Παναγία Κανάλλα μ'ας προστατεύση στο σημερινό μας ταξίδι. 'Επεξηγήσεις του προγράμματος της έκδρομής του δρό-

"Ένας όμιλος συμπατριωτών μας στις Μεγάρους"

που εύλογους την ομάδα μας για το προσκύνημα προς τις όμορφες του πολιτισμού εκείνης της έποχή.

"Αν και έγνώριζα πως δεν θα άγναντευτ τα μαγευτικά άκρογιάλια του άγαπημένου μας νησιού και τις απαλόγραμμες λοφολαγνίες του, έν τούτοις μόλις έφτασα στον τόπον που είχα έρεισθ ή έκκίνησις μου γεννήθηκε το συναίσθημα πως βρισκόμουν σε κάποιο γνώριμο τόπο κι' άνέπνεα κάποια άλλη ατμόσφαιρα που πραγματικό μου είναι δύ-

μου των διαφόρων τοποθεσιών που περιούσαμε και μερικά ιστορική καταστάσεις γι' αυτά που θα βλέπαμε εκεί που θα πηγαίναμε.

"Η ημέρα ήτανε ζεστή φωτεινή πραγματική άνοιξιάντικη. 'Ο ούρανος καθαρός χωρίς σύννεφα κι' ή θάλασσα που βλέπαμε στον κόρφο της 'Ελευσίνας και έν συνεχεία στον Σαρωνικό καθρεφτιζότανε ήσυχη γαλάζια με κάποιο πλεούμενο εδω και εκεί. Το ραδιόφωνο μ'ας συντρόφευε τότε τότε με τραγούδια και μας τραβούσε ήν προσοχή από τον φει-

Στην Παλαιά Κόρινθο ξενάγησις των έκδρομών από τον συμπατριώτη μας κ. 'Ιωάν. Τ. Μαρτίνου

σκολο να διατυπώσω μέ λόγια το ψυχικό μου άναστάτωμα. 'Ισως έπειδή πάντοτε τα συναπαντήματα αυτά των γνωρίμων φυσιογνωμιών έιτυχε να τα ζήσω σ' άκρογιάλια με προορισμό το ταξίδι προς τ' άγαπημένο νησάκι, να μου έδωμιούργησαν την αίσθηση εκείνη που μου πλημμύριζε την ψυχή με την ίδια την απάρακτη ευχαρίστηση που έννοιωθα σάν περνούσα θάλασσα κι' άνέπνεα το μοσχοβολημένο άεράκι του νησιού μας.

Πέντε πελώρια αυτοκίνητα (Ρυλ-

δωτό δρόμο της Μεγαρίδος. Κι' ύστερα ή κακή Σκάλα με την ιστορία του Σκύρωνα τον Θησέα κι' έπειτα ο 'Ισθμός, ή ιστορία με τα 'Ισθμια, τον Δίοικον και την διώρυγα. 'Ωραία υπήρξε ή ιδέα της αποβίβασης και το πέρασμα του Ισθμού με τα πόδια, που μ'ας έδωσε ζωντανή έντύπωση της διάβας του. Κόρινθος ή νέα και ή Παλαιά, ή 'Αρχαία Κόρινθος ή πόλις του πλούτου και του έκφυλισμού.

'Υπέροχος ο κ. 'Ιωάν. Τ. Μαρτίνος με το βιβλίο στο χέρι και

ΕΚΤΑΚΤΟΣ ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΣ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΔΡΥΟΠΙΔΕΩΝ

Καλείσθε είς έκτακτον Γενικήν Συνέλευσιν των μελών την 25ην Νοεμβρίου ημέραν Κυριακήν και ώραν 10ην π. μ. είς την αίθουσαν του Καφερείου 'Ιωάν. Βρεττού Πειραιώς 44 με θέματα :

1ον 'Απολογισμός πεπραγμένων 1ου εξαμήνου

2ον 'Ανακοινώσεις επί ούσιωδών ζητημάτων και λήψεις αποφάσεων.

'Ο Πρόεδρος
ΙΩΑΝ. ΦΡΑΓΚΟΥΛΑΚΗΣ

'Ο Γεν. Γραμματέας
ΑΝΤ. ΖΑΜΠΕΤΑΣ

το διάγραμμα της περιβόητου αγοράς των 'Αρχαίων Κορινθίων, ήτο στην επεξήγηση των δώω, μ'ας έκύκλωναν. 'Η λεωφόρος των Λεχαίων με τα διάφωρα ιστορικά της μνημεία, ή πλατεία της αγοράς, το Βήμα που έκρηξε ο 'Απόστολος Παύλος, ο Ναός του 'Απόλλωνος, οί Κρήνες, τα πρόπυλαια και τα τόσα άλλα μνημεία μ'ας συναρπάσανε τόσο που μ'ας έμεινε λίγο χρονικό διάστημα για την επίσκεψιν του μουσείου με τον θησαυρό των αντικειμένων του.

Το πέρασμα των Δερβενακίων μ'ας έφερε στην μνήμην τον Γέροντο Μωρηά (που το κάστρο άγαλμά του είναι στημένο σέ δεσποζούσα θέση) με τον Δράμαλη και το άσκέρι του. Κι' ύστερα ή άκρόπολις των Μυκηνών με τον παραμυθένιο πλούτο της τούς κραταιούς Βασιλείς της τα Κυκλώπεια τείχη και τους τάφους του 'Αγαμέμνονος και της Κλυταιμνήστρας με το ιστορικό δράμα τους. 'Αξίζει πραγματικά ή επίσκεψις στα μέρη εκείνα που ο 'Ομηρος, ο Ήλυσανίας και τόσοι άλλοι άρχαιοι συγγραφείς μ'ας άφησαν τα γραφτά τους για να μ'ας θυμίζουν το μεγαλείο των προγόνων μας, τις άδυναμίες τους και τις προτιμήσεις τους τις νοοτροπίες τους που τους έξύψωσαν ως λαούς ή τους κοτέστρεψαν. 'Ακούραστοι οί έκδρομείς που ήσανε νέοι μεσήλικες και γέροι (πάνω από 80 χρόνια στην πλάτη) έτρεχαν ν' ακούσουνε με τ' αυτιά τους και να δούνε αυτόν που οί χιλιετίριδες δεν κατάρθρωσαν να εξαφανίσουν δηλαδή τα ίχνη ενός πολιτισμού διά τον όποιον σήμερα υπερηφανευόμεθα. Στο πέρασμά μας είδαμε το "Άργος με τους κάμπους και τα πλούσια νερά του. Τ' άρχαιο θέατρο του και ψηλά το φρούριό και στους πρόποδες το γραφικό μοναστήρι της Παναγίας που τα παλιά χρόνια οί νέοι έβριχναν ένα πορτοκάκι και όποια νέα τό έπιανε γινότανε σνττροφος της ζωής τους.

Το μεσημέρι ξαπώσταμα και φαγητό στο γραφικό Κεφαλάρι. Νερά τρεχούμενα, κάτω από το ιερό της έκκλησίας της Ζωοδόχου Πηγής, σχηματίζουν λίμνες και λίμνες και μικροκαταράκτες. Κάτω από το γραφικό γεφύριό τρέχουνε ποτάμια ποτίζοντας Πλατάνια και Λεύκες πανύψηλες, που οί καρφές τους ένώνονται σ' ένα φιλικό έναγκαλισμό. 'Υδρόβια φυτά που με το πράσινο χρώμα τους, σωστός τάπης, στολίζουν τις δάχτες και τον πυθμένα των ρυακίων.

Με το άριστοτεχνικό τοίτο τους ταίριασμα νόμιζες πως ήσανε ψεύτικα. Μά ή φύσις όμως, ο μεγάλος αυτός τεχνίτης χάρισε στον τόπο τοίτο ένα μέρος από τις όμορφιές εκείνες π' έχει στολίσει την άκρια αυτή της γής, που υπε-

ρηφανευόμεθα γιατί είναι ή Πατρίς μας. Στην δροσιά που χάριζαν οί πυκνές φυλλωσιές των δένδρων στρώθηκε ή συντροφιά μας στο φαγοποτό. Το κελάρισμα του νερού, το χαιρέτισμα των δένδρων με το έλαφρο ύψοςμα και το φυλλοροχήμα των μ'ας άφηναν έντυπώσεις αξέχαστες. Κι' ύστερα επίσκεψις στην άκρόπολη της Τίριθης, τα παλάτια της, τα κυκλώπεια τείχη και οί στοές που μ'ας έκαναν να γυρίσουμε πίσω χιλιετίριδες και να ζήσουμε στή γής ιστορικού μεγαλείου. 'Η ξεναγήσις του άρχαιολογικού αυτού χώρου από τον φύλακα υπήρξε ύπεροχη και κάθε μας άγνοια ή άμφιβόλια διελύθηκε με την θαυμασίαν παρ' αυτού επεξήγησιν. Λίγος όμως ο χρόνος της παραμονής μας στον κόθο τόπο, γιατί το πρόγραμμά μας ήτανε μεγάλο. 'Η επίσκεψις στο Ναυπλιο μ'ας ένωσε ήν εύκαιρία να έπισκεφθώμε το φρούριο του Παλαμηνίου με τις πολέμιότες του και τις σκληρές φυλακές του, όπου και ή σκοτεινή ή άνήλια φυλακή του Γέροντος Μωρηά που παρ' όλίγον να διαπραχθή ένα μεγάλο έγκλημα.

Στους κατεστραμμένους θαλάμους (Μουσντρομία σωστά) με σιδεροφρακτες πόρτες οί τοίχοι των φέρουν όνόματα καταδίκων με διάφορα ποιήματα και έκδηλώσεις της έγκληματικής ή και άθώας—ως ισχυρίζοντο—ψυχής των. 'Επιπληκτικό το βενετοϊάνικο σήμα του Φρουρίου στην είσοδον με τα δύο λεονταράκια και τα 900 τόσα σκαλοπάτια από την πλέον άόλετη μεριά του. Κάτω ή πεδιάς του Ναυπλίου ή θάλασσα τ' 'Αργολικού και το γραφικό «Μπούρτζι». Φρούριο κι' αυτό του σώζεται για να μ'ας θυμίζει τους αιώνας της σκλαβιάς που ή χώρα μας έπέρασε, ως που να λάμψη ο ήλιος της 'Ελευθερίας. Το Ναύπλιο, ή πρώτη πρωτεύουσα του 'Ελληνικού Κράτους, το πρώτο Κυβερνείο και ο τόπος που υπέδεχθη τον πρώτο Βασιλέα έπειτα από 400 χρόνια σκλαβιάς. Κι' ή έκκλησία όπου ο πρώτος Κυβερνήτης της 'Απελευθερωθείσης 'Ελλάδος έδέχθη ως άμοιβήν των όσων έθυσίασε διά την Πατρίδα μας ένα βόλι κι' αυτό από δολοφόνο (δυστυχώς) έλληνικό άγνώμονο χέρι.

Να όμως που τα πρώτα σκοτάδια της νύχτας ήλθαν γοργά κι' αυτά για να μ'ας είδοποιήσουν πως έσήμανε το τέλος της έκδρομής και πως δεν μ'ας απόμεινε παρά ή ήσυχη έπιστροφή μας.

Και πάλι τραγούδια και άνέκδοτα για συντροφιά στ' αυτοκίνητα είχαμε με την διαφορά ότι τώρα είχαμε προστεθή και οί κρυφές συζητήσεις μεταξύ μας για την «προπαγάνδα» της υίοθετήσεως της ιδέας τέτοιων έκδρομών.

ΑΝΝΟΥΛΑ ΛΟΥΚΑ